

det danske Pengemarked og endnu mindre den danske Grundjendom.

Hvad der gælder om de 9 Mill. Kr. i Sterling, som den ærede Finansminister vil ombytte, gælder i endnu højere Grad om de 96 Mill., som den højtærede Finansminister vil tillade Konfortiet at konvertere i Løbet af et Aar. Om disse 96 Mill. er det nok endog saa ganske sikkert, at omtrent Halvdelen findes paa fremmede Hænder. Disse ca. 50 Mill. ville altsaa paa ingen Maade komme det danske Pengemarked til Nytte. Der findes Obligationer i Tyskland, Holland, Frankrig og England, og det danske Pengemarked vil ikke have nogen Interesse af, at disse udenlandske Kreditorer herefter tage 3 pCt. i Stedet for 3½ pCt. af danske Penge. Der kan altsaa herved ikke naas nogen nævneværdig Fordele for den Del af disse 96 Mill., som maatte være paa fremmede Hænder. Og hvad de øvrige af de 96 Mill. angaar, som den ærede Finansminister vil lade frivilligt konvertere, saa er det et stort Spørgsmaal i Henhold til, hvad jeg har udtalt, om de Penge, der bleve fri derved, ville søge Anvendelse i danske Grundjendomme eller solide Foretagender, eller om ikke den større Del af dem igen vil gaa til Grækere, Mexikanere og Portugisere. Det forekommer mig altsaa at være en meget tvivlsom Foranstaltning.

Men lad mig nu forudsætte, at det lykkes den ærede Finansminister at bringe den største Del af den danske Statsgæld over paa fremmede Hænder. Han vil vel da sige, at han havde studt Hægeøjen for de danske Landmænd, Grundejere o. s. v., idet han derved vilde have bragt fremmede Penge ind i Landet, som vilde bevirke en stadig nedadgaaende Rentefod, der vilde bringe gunstigere Forhold specielt for Grundejere. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at for et lille saagt Land vil det have sine Betæneligheder, at Statsgælden findes paa fremmede Hænder. Der foreligger fra de sidste Aar tydelige Erfaringer for, hvilke Betæneligheder det kan have. Ærede Medlemmer, som læse lidt om udenlandske Forhold, ville saaledes maaske erindre, at et af de Paaskud, som Engländerne benyttede sig af for at falde over Ægypten, var dette, at Ægypten ikke opfyldte sine Forpligtelser over for de engelske Kapitalister, som havde laant

Ægypten Penge. Man sagde, at Ægyptens Statslaan befandt sig paa engelske Kapitalisters Hænder, derfor maatte man stride ind. Og vi have i det sidste Halvaar set noget lignende blive forsøgt over for en Stat, som Danmark staar omtrent jævnhærdig med Hensyn til Befolkning og med Hensyn til Finanspolitik, nemlig Grækenland (Modsigelse af S. Hage). Det ærede Medlem rytter paa Hovedet, jeg skal lige straks sige et Par Ord derom. Ærede Medlemmer ville i Løbet af det sidste Halvaar have læst i Aviserne, at baade tyske og engelske Kapitalister have gjort alvorlige Forsøg paa at faa Stormagterne til at blande sig i Grækenlands indre Forhold, fordi Grækenland ikke har betalt sine Renter fulant. Det er ikke ganske uden Fare for et lille Land saaledes at være i Hænderne paa de store Magters Kapitalister. Det ærede Medlem fra Fredensborg rystede paa Hovedet, da jeg sagde, at Danmark i Henseende til Finanspolitik omtrent rangerer med Grækenland. Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at vi have i mange Maader drevet en Finanspolitik à la Grækenland. Det, der er Grækenlands Ulykke, er, at de have brugt flere Penge, end de have taget ind, og det samme have vi praktiseret i en Aarvække. Det ærede Medlem og hans Meningsfæller og den Regering, de have støttet, have siden 1885 formoblet en meget betydelig Beholdning fra Statskassen. S. 1885 var Beholdningen 60 à 70 Mill. Kr., og naar man nu vil spørge det ærede Medlem og hans Venner om, hvor denne Beholdning er bleven af, saa kunne de Herrens sige, at vi kunne se efter i Bejviseren, mere findes der ikke af den Beholdning. Det samme har Grækenland praktiseret, det har brugt flere Penge, end det har taget ind, og det er væsentlig de samme Motiver, der have bevæget de to Lande til at overanstrengte sig finansielt. Det, der har overanstrengt Danmark, er Militærforanstaltninger, og det er for en meget stor Del ogsaa Militærudgifter, der have overanstrengt de græske Finanser. Det er den græske Uergerrighed efter at spille en noget større Rolle, end de i Virkeligheden ere skabte til, som har bragt Grækenland op paa disse uførmelige Militærudgifter, og det er ganske det samme, der har bragt Danmark ind paa aldeles uførmelige